

[PLEMIENNY *ai*

L sg m plemiennym.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „plemię” ‘męskie komórki rozrodcze’:

Wyrażenie: »członek plemienny«: Przetoż też przyſtoynie ná członku plemiennym obrzezanie wſtawione było: Naprzod/ iż obietnice one (ktorych to było wtwierdzájące známię) y wiárá oná Abrahámowá tym znákiem okazána/ były o plemieniu iego. *WujPos 1590 53 (Linde).*

FP